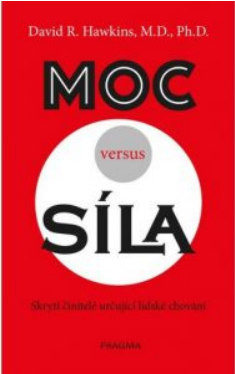

Úvod

Předcházející část: Předmluva

<p>Moc versus síla</p> <p>Přesměrovat a objednat knihu...</p>	<p>Práva na vydávání překladů knih Dr. Davida R. Hawkinse mají v ČR s SR dvě společnosti – Nakladatelství Pravda, je a Pragma.</p> <p>Nevytváříme vlastní e-shop, ale můžete náš web a naše společné neziskové akce a setkání podpořit zakoupením knihy na stránkách vydavatele. Námí vytvořené družstvo EVOLUCE, které je účetně pořadatelem neziskových akcí a setkání, získá z takto zakoupené knihy příspěvek na svoji činnost.</p> <p>Při objednávání stačí ve třetím kroku, kdy vyplňujete „Informace o vás“ rozkliknout „Zadat poznámku pro prodejce“ a napsat text „evoluce“.</p> <p>Doprava i platba je přizpůsobena pro Českou i Slovenskou republiku.</p> <p>Vydalo nakladatelství PRAGMA – listopad 2017</p>
---	--

Veškeré lidské úsilí má společný cíl: pochopit a ovlivnit lidskou zkušenost. Pro dosažení tohoto cíle si člověk vytvořil mnoho popisných a analytických disciplín: morálku, filozofii, psychologii atd. Do sběru dat a jejich analýzy se ve snaze předpovídat lidské sklony investuje neuvěřitelné množství času a peněz. V tomto horečném hledání je obsaženo očekávání objevu nějaké konečné „odpovědi“. „Odpověď“, o níž jsme přesvědčeni, že ji jednou najdeme, nám dovolí řešit problémy v ekonomice, zločinnosti, veřejném zdraví či politice. Zatím jsme však nevyřešili ani jeden z problémů.

Není to proto, že bychom postrádali informace, spíše se v nich topíme. Překážkou jsou chybějící nástroje k interpretaci shromážděných údajů. Ještě jsme nepoložili ty správné otázky, protože nemáme adekvátní měřítko jejich smyslnosti a přesnosti.

Dilematem člověka – nyní a od nepaměti – je nesprávná interpretace vlastních intelektuálních artefaktů jakožto reality. Ale tyto uměle vytvořené domněnky jsou pouze produktem subjektivního bodu vnímání. Nepřiměřenost odpovědí, které dostáváme, je přímým důsledkem omezení tkvícího v názorech tazatele. Mírné chyby ve formulaci otázek vedou k velkým chybám v následných odpovědích.

Pochopení není výsledkem, který lze získat jednoduchým zkoumáním informací. Dopracovat se k němu, je možné zkoumáním shromážděných dat ve specifickém kontextu. Informace jsou bezcenné, pokud nevíme, co přesně znamenají. Abychom pochopili jejich význam, musíme nejen položit

správnou otázku, ale potřebujeme také mít příslušné nástroje, jimiž lze data měřit a hodnotit ve smysluplném procesu popisu a třídění.

Fatálními chybami všech systémů myšlení bylo především:

- 1) špatné rozlišování mezi subjektivním a objektivním,
- 2) ignorování omezení kontextu spočívajícího v základním plánu a terminologii,
- 3) neznalost podstaty vědomí samotného a
- 4) nepochopení podstaty kauzality.

Důsledky těchto chyb se stanou zřejmými, jakmile prozkoumáme hlavní oblasti lidských zkušeností z nové perspektivy pomocí nových nástrojů. Společnost neustále zmnožuje a rozšiřuje úsilí napravovat *následky* místo *příčin*, což je jeden z důvodů, proč vývoj lidského vědomí postupuje tak pomalu. Lidské bytosti jsou sotva na první příčce vývojového žebříčku. Ještě jsme nevyřešili tak základní problémy, jako je hlad ve světě. Úspěchy, jichž lidstvo zatím dosáhlo, jsou zajímavé jen díky způsobu, jak se k nim dopracovalo – téměř slepě, metodou zkoušky a omylu. I když toto náhodné hledání řešení vede k labyrintu úžasné složitosti, správné odpovědi jsou svým charakterem jednoduché. Základním zákonem vesmíru je *ekonomie*. Vesmír neplýtvá jediným kvarkem. Všechno slouží nějakému účelu a zapadá do všeobecné rovnováhy. Nejsou žádné nepatřičné jevy či události.

Vývoj člověka bude váznout právě na jeho nedostatku znalostí o sobě samém až do té doby, dokud se nenaučí dívat se za zjevné příčiny. Na základě dějin lidstva lze říci, že odpovědi nikdy nevznikly pouhým rozpoznáním příčin jevů ve světě. Místo toho je nezbytné odhalit podmíněnosti, které se skrývají za viditelnými příčinami. Jsou v samotném lidském vědomí. Žádná definitivní odpověď na nějaký problém nemůže být nalezena tak, že izolujeme řadu událostí a promítneme na ně mentální pojetí „kauzality“. *V pozorovatelném světě nejsou žádné příčiny. Jak ukážeme, pozorovatelný svět je světem důsledků.*

Potíž při nacházení efektivních prostředků tkví v omezení, jež před nás staví naše neschopnost rozlišit podstatné od nepodstatného. Dosud nebyl vypracován žádný systém obsahující metodu, pomocí níž by bylo možné rozpoznat řešení účinná a efektivní od slabých a neúčinných. Naše prostředky hodnocení jsou ze samotné své podstaty neschopné dojít k realistickému měřítku.

Rozhodnutí na úrovni společnosti bývají ve většině případů plodem prospěchářství, statistického omylu, zaujatých postojů, politického nebo mediálního tlaku či osobních předsudků a nezadatelných zájmů. Zásadní

rozhodnutí ovlivňující život každého člověka na planetě jsou přijímána za podmínek, které v podstatě zaručují nezdár. Jelikož společnosti postrádají nezbytný faktický základ pro formulování efektivních řešení problémů, uchylují se stále znovu a znovu k síle (v jejich různých podobách, ať už jsou to právo, daně, válka, zákony a nařízení), místo toho, aby využívali moci, což je naopak veskrze ekonomické.

Dva základní druhy operačních schopností člověka, rozum a cit, jsou jeden jako druhý vnitřně nespolehlivé, jak potvrzuje samotná historie jejich nejistého individuálního i kolektivního přežití. Přestože naše činy připisujeme rozumu, člověk jedná především na základě poznávacích vzorců. Logické uspořádání dat slouží hlavně k upevnění systému poznávacího vzorce, který se pak stává pravdou. Ale nic není nikdy „pravda“, vyjma za určitých podmínek, a i pak pouze z určitého, těžko popsatelného hlediska.

V důsledku toho přemýšlivý člověk vyvozuje, že všechny jeho problémy vznikají z obtížnosti „poznání“. Mysl nakonec dospěje k *nauce o poznání*, filozofické disciplíně, která zkoumá otázku, jak a do jaké míry člověk opravdu něco ví. Takový filozofický výklad může někomu připadat buďto příliš učený, nebo irelevantní, ovšem otázky, které klade, se dotýkají samotného jádra lidské zkušenosti. Bez ohledu na to, kde se zkoumáním lidského vědění začínáme, vždy skončíme u pohledu na fenomén *uvědomění* a povahu lidského vědomí. A nakonec dospějeme k témuž: jakýkoli další pokrok v postavení člověka vyžaduje ověřitelnou poznávací bázi, na kterou se můžeme spolehnout.

Hlavní překážkou lidského rozvoje je tudíž nedostatek znalostí o povaze vědomí samého. Podíváme-li se na sebe optikou bezprostředně probíhajících pochodů mysli, neunikne naší pozornosti, že mysl jedná mnohem rychleji, než si sama uvědomuje. Začíná být jasná naprostá iluzornost názoru, že naše činy jsou založeny na promyšlených rozhodnutích. Proces rozhodování je funkcí samotného vědomí. Mysl s nesmírnou rychlostí činí rozhodnutí na základě milionů zlomků informací a jejich vzájemných souvztažností a projekcí daleko za hranicemi vědomého chápání. Jde o souhrnné působení řízené energetickými vzory, v terminologii nové vědy nelineární dynamiky nazývanými *atraktory*.

Vědomí automaticky volí to, co v bezprostředním sledu považuje za nejlepší, protože to je v podstatě jediná funkce, jíž je schopno. Relativní váha a hodnota určitých údajů je dána převládajícím vzorem atraktorů působících v jednotlivé mysli nebo v kolektivní skupině myslí. Tyto vzory mohou být identifikovány, popsány a zhodnoceny. Na základě tohoto poznatku vzniká naprosto nové chápání lidského chování, historie

a osudu lidstva. A jak zkoumáme povahu lidských problémů, je čím dál zřejmější, že nikdy neexistovalo spolehlivé experimentální měřítko, pomocí něhož by se daly měřit a interpretovat lidské motivace a zkušenosti v běhu dějin.

Kineziologie je dnes už tradiční věda založená na testování přítomnosti nebo nepřítomnosti svalových reakcí na podnět. Pozitivní stimul vyvolává silnou svalovou odezvu, naproti tomu negativní podnět způsobuje výrazné oslabení testovaného svalu. Klinickému kineziologickému testování svalů jako diagnostické technice se v posledních pětadvaceti letech dostalo všeobecného uznání. Původní výzkum dr. George Goodhearta v této oblasti rozvinul do větší šíře dr. John Diamond, který přišel na to, že tato pozitivní nebo negativní reakce se vyskytuje u fyzických i mentálních podnětů, a svými knihami přiblížil toto téma veřejnosti.

Výzkum popsany v této knize posunul Diamondovu techniku o několik kroků dál díky objevu, že tato kineziologická reakce odráží schopnost lidského organismu nejen rozlišovat mezi pozitivními a negativními podněty, ale také mezi podněty anabolickými (život podporujícími) a katabolickými (život stravujícími), a nejdramatičtěji mezi pravdou a klamem.

Test sám je jednoduchý rychlý a poměrně snadno se provádí. Pozitivní svalová reakce subjektu následuje v reakci na tvrzení objektivně pravdivé, negativní reakci subjektu vyvolávají klamná tvrzení. Tento jev se vyskytuje nezávisle na vlastním názoru testovaného subjektu nebo jeho znalosti tématu a ukázal se jako platný napříč kulturami v jakékoli populaci a neměnný v čase. Poprvé v historii lidstva poskytuje tato technika objektivní základ pro odlišení pravdy od klamu, což je kdykoli snadno ověřitelné u náhodně vybraných nepoučených testovaných subjektů.

Kromě toho jsme zjistili, že popsany a testovaný jev lze jistě použít k vyhodnocení lidských úrovní vědomí vyjádřených v celých číslech na libovolné logaritmické stupnici, čímž se roztrídí relativní moc úrovní lidského vědomí ve všech oblastech lidských zkušeností. Vyčerpávající výzkum vedl ke kalibrované stupnici vědomí, na níž celočíselná hodnota od 1 do 1000 vyjadřuje stupeň moci všech možných úrovní lidského vědomí.

Milióny kalibrací, které potvrdily popsany objev, dále odhalily pozoruhodný rozdíl mezi mocí a silou a jejich příslušnými vlastnostmi, současně s rozvrstvením moci v lidských záležitostech. To následně vedlo ke zcela nové interpretaci lidského chování za tím účelem, aby se identifikovalo neviditelné energetické pole, které je ovládá. Ukázalo se, že tato kalibrovaná stupnice je v souladu s podúrovněmi hierarchie věčné filozofie. Vzápětí se projevila vzájemná souvztažnost s emocionálními a intelektuálními jevy v sociologii, klinické psychologii

a tradiční spiritualitě.

Kalibrovaná stupnice byla zkoumána ve světle současných objevů v pokročilé teoretické fyzice a nelineární dynamice *teorie chaosu*. Kalibrované úrovně, které navrhuje, představují mocná atraktorová pole v doméně samotného vědomí, které vládne lidské existenci, a proto definuje obsah, význam a hodnotu a působí jako organizující energie pro široce rozšířené vzorce lidského chování.

Toto rozvrstvení atraktorových polí poskytuje podle odpovídajících úrovní vědomí nové paradigma pro přehodnocení lidské zkušenosti od počátku času. Po praktické stránce naše metoda díky přístupu k datům dosud nedostupným slibuje jak velký přínos pro zkoumání historie, tak obrovský potencionální prospěch pro budoucnost lidstva. Ve snaze zdůraznit hodnotu této metody jako výzkumného nástroje byly poskytnuty příklady jejího potenciálního využití v širokém rozsahu lidských činností – idealisticky: v umění, historii, obchodu, politice, medicíně, sociologii, přírodních vědách, pragmaticky: v marketingu, reklamě, výzkumu a vývoji, a empiricky: v psychologických, filozofických a náboženských informacích a průzkumech. Specifické uplatnění se nabízí v tak rozdílných oborech, jako jsou imunologie, zpravodajská činnost, drogová závislost a sebezdokonalování.

Vysvětlit to, co je „jednoduché“, může být vlastně velmi složité. Dokážeme-li pochopit jednu jedinou prostou věc do hloubky, vysoce tím zvýšíme pravděpodobnost pochopení podstaty vesmíru a samotného života.

Tato kniha je z velké části zasvěcena tomu, učinit jednoduché zřejmým. Protože však látka, kterou zde předkládám, je ve skutečnosti mimořádně prostá, je obtížné ji představovat ve světě milujícím složitost. Navzdory všeobecně zakořeněné nedůvěře ke zjednodušování lze na světě pozorovat dvě obecné skupiny lidí: věřící a nevěřící. Pro nevěřící je všechno falešné, dokud se nedokáže, že je to pravdivé. Naproti tomu pro věřící je všechno, co bylo řečeno v dobré víře, pravděpodobně pravdivé, dokud se neprokáže opak. Pesimistický postoj cynického skepticismu pramení ze strachu, zatímco optimističtější způsob přijímání informací vyvěrá ze sebedůvěry. Oba přístupy fungují a mají své klady a zápory. Proto jsem čelil problému, jakým způsobem představit svá zjištění, aby nikdo nezůstal zkrátka.

Tato kniha si tudíž svým stylem zdánlivě odporuje, protože je napsána tak, aby usnadnila chápání jak levou, tak pravou mozkovou hemisférou. V podstatě poznáváme věci prostřednictvím holistického poznávacího vzorce. Tím nejsnadnějším způsobem, jak pochopit zcela novou koncepci, je důvěrně se s ní obeznámit. Tento druh porozumění podporuje styl psaní

vyznačující se „závěrem“. Místo vyjadřování myšlenek pomocí používání nezvyklých adjektiv nebo příkladů jsou koncepce vyčerpány repetitivně a uzavřeny. Myšlenka je tedy vyslovena a mysl je ponechána v klidu.

Takový přístup je žádoucí, protože mysl, která čte třetí kapitolu, není stejná jako ta, jež je zahloubaná do kapitoly první. Z tohoto důvodu myšlenka začít číst od první kapitoly a pokračovat do konce je pouze navyklým postupem levé poloviny mozku. Je to pěší stezka newtonovské fyziky založená na omezeném a omezujícím názoru na svět, podle něhož se všechny události pravděpodobně odehrávají v posloupnosti $A \rightarrow B \rightarrow C$. Tato forma krátkozrakosti pramení ze zastaralého paradigmatu reality. Náš rozšířený a daleko komplexnější zorný úhel nás táhne nejenom k podstatě nejnovějších poznatků fyziky, matematiky a nelineární teorie, ale také k intuici, která může být experimentálně kýmkoli ověřena.

Obecně řečeno, výzva, jíž předložení tohoto materiálu je, spočívá v paradoxu pochopení nelineárních koncepcí v lineární struktuře, větu po větě. Vědní obory, z nichž tyto informace pocházejí, jsou samy o sobě dost složité a obtížné: pokročilá teoretická fyzika a matematika s ní související, nelineární dynamika, teorie chaosu a její matematický aparát, pokročilá behaviorální kineziologie, neurobiologie, teorie turbulencí a filozofické úvahy vycházející z nauky o poznání a z ontologie. Kromě toho bylo nezbytné oslovit povahu lidského vědomí samého, nezmapovanou oblast okrajového zájmu, v níž všechny vědy zaostávají. Konečně, pochopit taková témata z čistě intelektuálního hlediska, by vyžadovalo enormní úsilí a celoživotní studium. Místo toho, abychom se pouštěli do tak obrovského úkolu, pokusil jsem se extrahovat podstatu každého jednotlivého tématu a pracovat jen s ní.

I základní pokus osvětlit postupy a testovací techniky nezbytné pro tuto knihu, která zpočátku čtenáři připadá, jako by měnila známé zákony vesmíru, nás nevyhnutelně vede do intelektuálních oblastí pokročilé teoretické fyziky, nelineární dynamiky a teorie chaosu. Proto jsem se pokusil potud, pokud to bylo možné, představit tato témata v nevědeckých pojmech. Není třeba se obávat, že vstřebání tohoto materiálu vyžaduje nějaké erudované intelektuální chápání. Budeme kroužit kolem stejných témat a pojmů stále znovu a znovu, dokud se nestanou zřejmými, a pokaždé, když se vrátíme, abychom daný jev doložili na konkrétním příkladu, budete jí více rozumět. Tento způsob učení připomíná zkoumání nového terénu z letadla. Při prvním letu vypadá všechno neznámé, při druhém si všimnete určitých orientačních bodů, potřetí začne vše dávat smysl a nakonec po jednoduché ukázkě je vše jasné. Vrozený mechanismus myslí fungující na základě poznávacích vzorců se postará o zbytek.

Abych zmírnil svůj vlastní strach, že možná navzdory mému maximálnímu úsilí čtenář nemusí pojmout základní poselství této knihy, vyslovím je předem:

Mysl každého jednotlivého člověka je jako počítačový terminál spojený s obří databází. Databází je samo lidské vědomí a jeho kořeny tkví ve společném vědomí veškerenstva. Naše vlastní vědomí je pouze jeho individuálním projevem. Tato databáze je říší génia. Protože být člověkem znamená podílet se na této databázi, každý má právem svého zrození přístup ke géniu. Ukázalo se, že neomezené informace obsažené v této databázi jsou snadno dostupné každému kdykoli a kdekoli během několika vteřin. Je to vskutku zcela překvapující objev těhotný mocí změnit lidské životy v individuálním i kolektivním měřítku do takové míry, jakou nikdy nikdo nepředpokládal.

Tato databáze přesahuje čas a prostor a všechna omezení individuálního vědomí. To ji předurčuje být jedinečným nástrojem pro budoucí výzkum a otevírá dosud netušené možnosti dalšího zkoumání. Nabízí perspektivu zavedení objektivní základny pro lidské hodnoty, chování a systémy víry. Informace získané touto metodou odhalují nový kontext pro pochopení lidského chování a nové paradigma pro potvrzení objektivní pravdy. Protože techniku samotnou může použít každý, všude a kdykoli, je v možnostech metody iniciovat novou éru lidské zkušenosti založenou na pozorovatelné a ověřitelné pravdě.

I když se ukázalo, že problematika daného tématu se snadno vyučuje prostřednictvím přednášek a videonahrávek, mým úkolem bylo zpracovat téma do čtivé formy. Důkazy mohou být složité. Ukázky jsou však mimořádně prosté – děti to chápou bezprostředně a učí se s potěšením. Proč? Protože v tom neshledávají nic překvapujícího. Vždy věděly, že jsou připojeny k databázi. My dospělí jsme na to zapomněli. Vnitřní génius dětí je blíže k povrchu, proto právě děti poznaly, že císař na sobě nemá žádné šaty. Génius je takový.

Máme na dosah prostředek, který přesně odliší pravdu od klamu, funkční od nefunkčního, blahodárné od škodlivého. Můžeme vrhnout světlo na skryté, dosud přehlížené síly, které určují lidské chování. Máme k dispozici prostředky k nacházení odpovědí na dříve nevyřešené osobní a společenské problémy. Naše životy už nemusí ovládat klam.

Tato kniha v sobě nese velký příslib, možná největší, jaký vám byl kdy dán. Může vám poskytnout prostředek, pomocí něhož poznáte, jste-li pomýleni. (Už nikdy nemusíte číst knihu nebo se nechat nalákat na nějaké velké učení dříve, než je vyzkoušíte – nechat se nalákat může být příliš nebezpečné a příliš drahé.) Úroveň pravdivosti této práce samotné

dosáhla na stupnici výše 750 (viz Dodatek A), což je v této době v naší kultuře neobyčejně vysoké číslo. Modlím, se, aby sám tento fakt byl částečným splněním slibu, o němž jsem se zmínil výše.

Naše výzkumné týmy používaly testovací metodu popisovanou v této knize – měření úrovně pravdivosti – na každé kapitole, odstavci, větě. (Testování například odhalilo chybu v seznamu význačných osobností, které se nechaly zničit vlastní slávou. Když jsme kontrolovali každé slovo, u jména „John Lennon“ jsme objevili chybu – on se nezničil sám, byl zavražděn. Po vymazání jeho jména ze seznamu úrovně pravdivosti věty, a tedy i odstavce a stránky, se zvýšila na úroveň ostatních v kapitole.)

Pozorovali jsme jeden zajímavý fakt, že skóre testovaných jedinců se poté, co se obeznámili s podstatou obsaženou v této knize, zvýšilo. Zdá se, že pouhé předložení údajů subjektů „zvedá“ jejich úroveň vědomí. Vzhledem k tomu, že důsledky a praktické využití této práce jsou tak různorodé a každá stránka materiálu může být rozšířena a soustředěna tak, aby vyhovovala zájmům daného posluchačstva, její části se hodí ke klinickým prezentacím pro různé skupiny osob se specifickými zájmy.

Avšak na další využití a extrapolace zde použité výzkumné metody se sotva narazilo. Přestože výsledky prezentované v této knize jsou plodem dvaceti let výzkumu a milionů kalibrací na tisíci subjektech prováděných týmy vyšetřovatelů, kniha *Moc versus síla* představuje jen začátek zkoumání potenciálu této metody pro zlepšení našich znalostí ve všech oblastech umění a věd. Možná nejvýznamnější je její příslib jako pomůcky pro duchovní růst a zrání nejvyspělejších úrovní vědomí i osvícení samého.

Tato kniha může takové pochopení zpřístupnit každému. Skutečnost, že tento objev vychází z náhodného spojení mezi fyziologií lidského vědomí, funkcí lidského nervového systému a fyzikou vesmíru, není překvapující, připomeneme-li si, že jsme koneckonců součástí vesmíru, v němž je vše se vším spojeno. Všechna tajemství vesmíru jsou tak alespoň teoreticky dostupná, když víme kam (a jak) se dívat.

Může se člověk povznést vlastním přičiněním? Proč ne? Stačí, když zvýší svůj optimismus a bez námahy se pozvedne do vyššího stavu. Síla nemůže toto povznesení uskutečnit. Moc ducha to nejen dokáže, dělá to stále.

Člověk si myslí, že žije díky silám, které má pod kontrolou, ale ve skutečnosti je ovládán mocí z netušených zdrojů, mocí, nad níž nemá žádnou kontrolu. Protože moc je bezúsilná, probíhá neviděna a netušená. Fyzickou sílu vnímáme smysly, duchovní moc můžeme poznat jen prostřednictvím vnitřního uvědomění. Člověka paralyzuje v jeho současném

stavu spojení s nesmírně mocnými energetickými soustavami atraktorů síly, které sám podvědomě uvádí do pohybu. Krok za krokem je omezován, brzděn ve vývoji energiemi síly, a naopak hnán kupředu energiemi moci, je jako korek v moři vědomí – neví, kde je, odkud přichází, ani kam jde a proč. Lidské bytosti bloudí ve svých nekonečných labyrintech a kladou století co století stejné otázky, aniž jsou schopny uskutečnit kvantový skok ve vědomí. Pokud se jim to nepodaří, bude tomu tak i nadále. Známkou takového náhlého rozšíření kontextu porozumění je vnitřní zážitek úlevy, radosti a bázně. Každý kdo takovou zkušenost prožil, vzápětí pocítil, že vesmír mu dal vzácný dar. Fakta se shromažďují namáhavě, ale pravda se odhalí bez úsilí.

Budu mít pocit zadostiučinění, pokud na konci této knihy zvoláte: „Vždycky jsem to věděl!“ To, co je zde obsaženo, je jen odrazem toho, co jste vždy věděli, ale nevěděli jste, že to víte. Všechno, o co se zde pokouším, je spojení teček, z nichž se vynoří skrytý obraz. Doufám, že tato kniha odstraní zdroje bolesti, utrpení a nezdaru a napomůže vývoji vědomí v každém z nás, aby se pozvedlo na úroveň radosti, která by měla být základem zkušeností každé lidské bytosti. Doufám, že prostřednictvím této knihy čtenář pochopí, a připraví si podmínky pro jakési osobní zjevení, které se mu stane tím nejzazším dobrodružstvím.

David R. Hawkins, M.D., Ph.D.

Ústav pokročilých teoretických studií Sedona, Arizona, 1995

Následující část: 1. kapitola: Významný pokrok v poznání